

בס"ד יום ה' בשבת ט"ז טבת תשפ"א

החיים והשלו' וכמו"ס
לכבוד אחב"י די בכל אתר ואתר
שיחי' בטוב ובנעימות עכב"ב

אחדשה"ט באה"ר,

בדבר חובת השעה להתחסן נגד נגיף הקורונה, ללא כל ספק שכל אחד ואחד מחויב ע"פ הלכה ליטול החיסון, כאשר רואים שמגיפה זו סכנתה מרובה יותר ממחלות אחרות והפילה חללים רבים ל"ע כאן בארה"ק ובחו"ל, ופגעה גם בצעירים או אחרים שלא היו להם מחלות קודמות, וכאן ניתנה רשות לרופא ועי"ז יש אפשרות מוחשית שלא יחול עליו המחלה, לכן חובה להתחסן מדין ונשמרתם מאד לנפשותיכם. ואבאר דברי: דהנה בכל התורה כולה הולכים בתר רוב, וכנפסק להלכה שצריך להחמיר גם במיעוט המצוי כגון בבדיקת תולעים וכיוצ"ב. ובגדוד"ד מדובר במיעוט שאינו מצוי שכמעט ואינו כלל, ומזמן שהחלו בבדיקת החיסון עברו כבר הרבה חודשים ולא שמענו על מקרים שניזוקו רק על יחידים ממש, וגם הם לא בוודאות מחמת החיסון אלא בגלל מחלות רקע אחרות שהיו להם, וכפי שיכול לקרות בכל טיפול רפואי שלפעמים יש יחידים שעלולים להינזק, למרות שלרובא דרובא דעלמא הוא תועלת גדולה. ועכשיו אחר שכבר אלפים התחסנו והממוצע היומי כאן בארה"ק הוא למעלה ממאה אלף ביום, וב"ה לא שמענו שאירע להם דבר, הרי שע"פ ההלכה וע"פ גורמי הרפואה חובה להתחסן. וכמו שאין חוששים לצאת לרחוב העיר למרות שיש חשש מתאונות מכיוון שכל אחד מבין שזה מיעוט שאינו מצוי, ואכמ"ל.

ולא רק שאין חשש בחיסון, אדרבה יש מצווה רבה של ונשמרתם מאד לנפשותיכם והדגיש הכתוב לומר מאד, היינו שצריך להתאמץ ולהיזהר לקיים מצווה זו בפרט שמדובר בפיקוח נפש ממש שרואים ל"ע כמה נפטרו לב"ע מחמת המגיפה המסוכנת הזאת. ואמרו חז"ל [סוכה דף נב.]: אמר רבי יצחק, יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום וכו', ואלמלא הקב"ה שעוזר לו אינו יכול לו. וכאן רואים בחוש שהיצה"ר מתגבר ומשקיע מאמצים רבים למנוע את אחב"י שלא יקיימו מצווה זו של ונשמרתם מאד לנפשותיכם. ובטור [יו"ד שו"ן]: איתא: תנא דבי ר' ישמעאל ורפא ירפא מכאן שנתנה רשות לרופא לרפאות, שלא יאמר מה לי לצער הזה שמא אטעה ונמצאתי הורג נפשות בשוגג, והוא שיזהר מאד מאד כמו שראוי ליזהר בדיני נפשות, א"נ שלא יאמר הקב"ה מוחץ ואני ארפא שכן אין דרכן של ב"א ברפואות אלא שנהגו שנאמר [ד"ה ב טו יב]: גם בחליו לא דרש ה' כי ברופאים, ע"כ בא ללמדנו שנתנה לו רשות לרפאות ומצווה היא ובכלל פיקוח נפש הוא והזריז ה"ז משובח, ע"כ.

ובבית יוסף שם הוסיף וז"ל: ופיקוח נפש מצווה רבה היא הזריז בה משובח [יומא פד.], והנשאל מגונה והשוואל שופך דמים [ירושלמי שם פ"ח ה"ה], וכל שכן המתאייאש ואינו עושה, וש"מ כל רופא שידוע בחכמה ובמלאכה זו חייב הוא לרפאות ואם מונע עצמו הרי זה שופך דמים. הרי שנפסק להלכה שגם ורפא ירפא הוא בכלל מצוות עשה דאורייתא שמחויב כל אחד להזדרז ולשמור על בריאותו. עוד איתא בשם הבעש"ט זצוקלה"ה פירוש הפסוק ה' צלך [תהלים קכא ה.], היינו כמו צלו של האדם שכמו שהוא עשיית האדם כן הוא עשיית הצל, כך הקדוש ברוך הוא באיזה מדה שהאדם מתנהג את עצמו, כך הקב"ה מתנהג את עצמו עם האדם כזו המדה, עכ"ל. והשומר על בריאותו ונפשו כאמור ומתחסן כנגד המגיפה בוודאי השי"ת יצילו וישמרו מכל נגע ומחלה, ויתמיד בריאותו וישמור נפשו ברו"ג, כנתבאר בדברי הבעש"ט ה"ק' שהובאו לעיל.

ובעולם המזוהם שאנו חיים בו צריכים הרבה סייעתא דשמיא ושמירה מעליא מהקב"ה שלא נחלה במגיפות הן ברוחניות והן בגשמיות, והחיסון הנדרש לעשות הוא רק השתדלות מועטת לשמור על בריאותו ונפשו ובוה יקיים מצוות ונשמרתם מאד לנפשותיכם. ולכן כאמור חייב כל אחד ואחד להתחסן הוא וב"ב מלבד נשים מעוברות שימתניו עד לביור הדבר האם הוא לתועלת גם עבורם, ובהזדמנות זו הריני לעורר שעד שהקב"ה יסיר המגיפה מעלינו וישלח רפואה שלימה לכל חולי ישראל, מחויבים להתפלל להקב"ה: אבינו מלכנו מנע מגיפה מנחלתך, ותפילה זו מתפללים על מגיפה שלא תבוא וק"ו כשהמגיפה כבר פגעה ל"ע צריך להרבות בתפילה.

וח"ו שלא להיכנס לריפיון ולהמשיך לשמור האזהרות של גורמי הבריאות וכפי שבקשתי כבר לשמור עליהם, ויקום בנו הכתוב [שמות טו כ.]: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך, ונזכה לרפואה השלימה שתהי' לכלל ישראל בתיקון השלם ובגילוי אורו של משיח צדקנו בגאולה השלימה במהרה דידן, אכ"ר.

כ"ד הכו"ח ברחשי ברכה ומצפה לישועת ה',

הש"ס בן ציון רבינוביץ
הלאאמו"ר זצוקללה"ה
מביאלא